

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ (2)

ನಾವು ಅತ್ಯಿಕರೆಯಲ್ಲ - ಇಂದು “ಬುಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ಸ್” - ಉನ್ನತ ಮಷ್ಟುದ ಅನಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಜರುವರಿಕೆಯನ್ನು - ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇಂದೆ. ಅತೇ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದು ಮೂಡನಂಜಕೆಯುಳ್ಳದ್ದು ಬೆಲೆಯಲ್ಲದ್ದು ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅತ್ಯಿಕರೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಾಶ್ಯ ಅಂಥಾಗಿ ಕೆಂಪಿಜಯಭಾರತ.

ಹಿಂದಿನ ಹಾರದಿಂದ ಈತ ಅತ್ಯಿಕರೆಯ ನಮ್ಮ ಜಜೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸೋಣ, ಅತ್ಯಿಕರೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಅಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ:

3. ಅದು ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮೂಡನಂಜಕೆ ಅಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಜನರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಯೋಳಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಿಕರೆಯ ಭಾವನಾಪರವಾಗಿರ ಬೀಕಾರಿದ್ದರೆ ಅದು ತರು ನಮ್ಮಕಾದದ್ದಾಗಿರಬೇಕು, “ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅದಲಂದ ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. “ತ್ವರಿಯಾಭ್ಯಂತಿ ಕೈಸ್ತಾನಾಗಿರುವಾಗ, ಯಾವನೂ ಕೈಸ್ತಾನಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.” ಮನಸ್ಸುಗ ಇನ್ನು ಉಣಿಸಿದೇ ಸಿನು “ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಗಿಡಲಾಲ.” ಹಲಿಶುದ್ಧನಾಗಿರದೇ ನಂತೋಂಷಪ್ರಾಳ್ಯವಾಗಿರಲು ತ್ವರಿಸಿನಬೇಳ.

4. ಅದು ರಹಸ್ಯಾಳಿಪದೇಶವಲ್ಲ. ನಹೊಂದರು ಯಾವಾಗಲೂ “ರಹಸ್ಯವಾದಕ್ಕೆ ಅಹಾರ್ಥವಾದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲರದಾದದ್ದಕ್ಕೆ” ಬಲಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತ್ವರಿಯಾ ಜನಬಿಲ್ಲದ ಅತ್ಯಿಕ ಅಹಾರವು ಕೈಸ್ತರನ್ನು ಹೂಡಿರಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯು.ಎನ್. ತ್ವರಿತು ಮಹಿಳೆ ನಾಗಿನಿ ರೆಂಗನ್‌ಐಗೆ ಪ್ರೇರ್ ಹೌಸಿನಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಮನೋವರ್ಯಾಧಿ ಜಿತ್ತಿಕನು ಇದ್ದನು. ಎಲ್ಲಾ ತತ್ವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲ ಅತ್ಯಿಕರೆಗಾಗಿ ಜನರು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನಕ್ಕಿಯ “ಒಂಗಳೆ” ಇಯತ್ತದೆ. ಜನರು “ದೇವರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು” ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರೆ ದೇವರನ್ನು ಅಲ್ಲ. ನಮಗೆ “ಆತ್ಮನ ಯುಗಬಿರುವುದೋ” ಇಲ್ಲವೇ “ಯುಗದ ಅತ್ಮಸ್ವಾರುವನೋ”? “ಯೇನುಬಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ” ರೊಣಾನೆ ಇಂದು ಭಾಗ, “New-Ageism”ದ ವಿಷಯಗಳು, ಕೆಲಪ್ರೋಂಡು ಮಹಿಳಾವಾದದ “Sophia,” ಸ್ವಂತಗಳು, ಜಲನಂಧಿ, ಮಂತ್ರಗಳು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳು, ಗುರುಗಳು: ಈ ವಿಧಾನಗಳು ಮೂಡನ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲ ಹಲಿಜಾಮಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಅದರೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕರೆಯಲ್ಲ ಅಲ್ಲ, ನಬಿಸ್ಕಾ ನಡಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ಶತ ಇತ್ತತರಷ್ಟು ಜನರು ಚಂಡೆಳಿಗಾಗಿ ತಾವು ದೇವಲಂದ ತ್ವರಿತನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರತಿ ಶತ ಮೂವತ್ತೂರಷ್ಟು ಜನರು ರಹಸ್ಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಹಲಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳನ್ನು ಬೋಂಧಿಸುವ ಮನುಷ್ಯನು, ತನಗೆ “ಅನುಭವ” ಇಯವದೆಂದು ನಂಜದವನೋಂದಿಗೆ ನಂಹತಕ ಹೊಂದುವದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಅತ್ಯಿಕರೆಯ ವಿನಾಗಿರುವದೆಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಈಗ ನೋಡೋಣ:

1. ಅದು ತರು ನಮ್ಮತವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಿಕರೆಯ ನತ್ಯದಿಂದ ಹೂರಂಜಿನಲ್ಲಿಪ್ಪು, ಬೆಂಜಿನಲ್ಲಿಡತಕ್ಕದ್ದು. ಮನಸ್ಸಿನಿಯ ನಂಕಲ್ಪದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ: ಸಂಕಲ್ಪವ ನತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. “ನತ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಅತ್ಯಿಕರೆಯ ವ್ಯಾಧಿವಾದದ್ದಾಗುತ್ತದೆ.” ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಅತ್ಯಿಕರೆಯುಳ್ಳವಾಗಿರಲು

ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು, ಯೋಜನತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ನರ್ತವನ್ನು ತಿಂಗಳತಕ್ಕದ್ದು. ತರ್ಕನಮ್ಮಿತಿಯ ಮಾನಸಿಗೆ ಖಕ್ಕಬೀಯಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಿಕರೆಯ, ಹೊದಲನೆಯಾಗಿ, ತರ್ಕ ನಮ್ಮತ ವಾದದ್ದಾಗಿದೆ.

2. ಅದು ಬೈಬಲ್ ತಿಂಗಳದಿಯಿಷ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಿಕ ನಂಬಂಧವು ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳನ್ನು ಜಪ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಲಾಗಿದು. ಅತ್ಯಿಕರೆಯ “ವಾಕ್ಯ ಕೇಂದ್ರ”ವಾದದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ತಾನು ಹಾಕ ಮಾಡದಂತೆ ದಾಖಿದನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಶೇಳಲಿಸಿ ಇಟ್ಟಕೆಂಡಿದ್ದನು (ಕೀರ್ತನೆ 119:11). “ದೇವರು ನಸೆನ್ನಿಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದನು” ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳತತ್ತ್ವಾಗಿ. “ಅವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳೀಗೆ?” ಬೈಬಲ್ ನಾಕಷ್ಟು ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲವೋ? ಅವರ “ತ್ರೈಕಣಿಯಾಗಿ,” ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವೋ? ದೇವರಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಯು ಒಂದು ತೀವ್ರಾನ ವಾಗಿದೆ, ಒಂದು ಮನೋಭಾವವಾಗಿರುವೋ? ನಾವು ದೇವರನ್ನು ನಂಬಬಹುದೋ? ನಾವು ಬೈಬಲನಲ್ಲಿ ನಂಜಕೆಂಬಡಬಹುದೋ? ನಾವು ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿನ್ನತ್ವೆಯಾಗಿದೆ? ಈ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳು ನಮ್ಮ ಅತ್ಯಿಕರೆಯ ಅಂತರನ್ನು ಸೀರಿಯನ್ನು ನಿರಂತರಪಡುತ್ತವೆ.

ಲೌಕಿಕ ಗುಂಪಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಅವೋನನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವರ ಮೂಲ ನಮಸ್ಯಯ ಯಾವುದಾಗಿತ್ತು? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಪುಬಿದೆಯಿಂದ ಆವೋನನನು ಹೇಳಿದನು - ಅದು ಆಹಾರದ ಕೂಪುವಲ್ಲ, ಆದರೆ ತರ್ಕನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುವದಕ್ಕಾಗಿದ್ದ ಕೂಪುವಾಗಿತ್ತು (ಆವೋನ 8:11). “ಯಜಮಾನನ ಮೇಜಿನ” ಬಿಂದುಗಳನ್ನು ಸಹೊಡರು ಹಿಂಬಯಿಂದ ಬಳಲ್ಪಿಡ್ತಾರು. ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಹೊರತೆಯಿಂದ ನಾವು ನಾಶಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ (ಹೋಳೀಯ 4:6). ತ್ವರ್ತಿಯ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಬೇಕಿಯತ್ತಾರೆ.

3. ಅದು ಶ್ರಾಮಾಣಿಕರೆಯಿಷ್ಟದ್ದು (ಅಧಿಕೃತವಾದದ್ದು, ನಿಜವಾದದ್ದು, ವಾಸ್ತವಿಕವಾದದ್ದು). ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಹಾನತ್ಯವು ಯಾಕೋಬನ ಬಾಬಿಯ ಬಿಂದುಗಳ ಯೋಸುವಿಸಿಂದ ಬೋಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು: “ದೇವರು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವರೂಪನು; ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರು ಅತ್ಯೇಯ ಲಿಂಗಿಯಲ್ಲ ನರ್ತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಆರಾಧಿಸ ಬೇಕು” (ಯೋಹಾನ 4:24). ನರ್ತವು ನರ್ತವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ “ಅತ್ಯವು” ಯಾವುದು? ಶ್ರಾಮಾಣಿಕರೆ! (ಸಿಹಿತಪ್ಪವೋ?) ಇನ್ನಾಯಿಲ್ಲರ ಅಹಂಕಾರ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರು “ಬೇಸರ ಗೊಂಡನು” (ನೋಇಲ ಯಿಶಾಯ 29:13). ಯಾಕೆ? ಜನರು ತಪಣಗಳಾಗಿದ್ದಾರು. ವ್ಯಧವಾಗಿ ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರು (ಮತ್ತಾಯ 15:8, 9). ಅತ್ಯಂತ ಶಿಥಿರಾಗಿರುವವರು ದೇವರನ್ನು ನೋಡುವರು (ಮತ್ತಾಯ 5:8). ಅತ್ಯಿಕರೆಯು ಶಿಥಿದಾದ ಮತ್ತು ಶ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ ಶ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮನ್ನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳದೇ ನಾವೇ ಆತನನ್ನು ಹುಡುತ್ತಿತ್ತೇವೆ. “ನಿನ್ನ ಜಿತ್ತವು ನೆರವೇರಲ” (ಮತ್ತಾಯ 6:10; 26:42). ದೈವವಾಗಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಡಿ; ಅದು ಅನಾರ್ಥ ಮಾನಪರಾಗಿಲು. ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಆಗಿರಲಾಲಿಲ.

4. ಅದು ದೀನತೆಯಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಿಕರೆಯ ತಿರುಳು ಅವಲಂಭನೆಯಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಿಕರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡು ನಿಜಿಪೀಕೆಯ ಮೇಲೆ ಏರುವಂತೆ ಇದೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿದವರು ಯೋಜನೆಯತ್ತಾರೆ. “ಅತ್ಯಿಕ ನಿಜಿಪೀಕೆ” ಇರುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ತಲ್ಪಾಲಿಯಲ್ಲ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟನು, ಆದರೆ ಒಂದು ನಿಜಿಪೀಕೆಯನ್ನಲ್ಲ! ಯಾಕೋಬನು “ಯಾಕೋಬನ ನಿಜಿಪೀಕೆಯನ್ನು” ಹತ್ತಿ ಹೊಗೆಂಬಲ್ಲ; ದೇವದೂತರು ಹತ್ತುತ್ತಾ ಇಂದು ಇದ್ದರು (ಅದಿಕಾಂಡ 28:12). ಅತ್ಯಿಕರೆಯ ಮಾರ್ಗವು ಮೇಲಕ್ಕೆ

ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಕೆಷಮುಖವಾಗಿರುವುದು. ಹೊದಲು ದೀನಕೆಯನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ!
ಅತ್ಯಿಕರಿತಯು “ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ”: ಅತ್ಯಿಕರಿತಯು ನಹಾಯ ಹಿಂಡಿನೆಯ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಿಕರಿತ
ಗರ್ವಿಗಳಾಗಿರುವ ಜನರು ಅತ್ಯಿಕರಿತಯಿಳ್ಳ ಪರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಿಕರಿತು
ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವಂಥದ್ದಲ್ಲ, ಅತ್ಯಿಕರಿತು ಅತೀ ಹೊನದಾದ್ದಲ್ಲ - ಅದು ಅತೀ ಪುರಾತನ
ನಕ್ಷೆವಾಗಿದೆ. (ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ತರಳಿ ಹೆಚ್ಚಿನಪುರಾಣನ್ನು ನೋಡಿಲ.)

“ನಂಬುವವರಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು”

ಇತ್ತಿಯ 11¹

“ನಾವು ನೋಡುವವರಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ನಂಬುವವರಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ”
(2 ಕೊಲಂಫ 5:7).

ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅನುದಿನದ ನಡೆಯಬಿಕೆಯು “ನಂಬುವವರಾಗಿ
ನಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ.” ದೇವರಲ್ಲಿಯ ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ, ನಾವು
ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ನಾವು ಹಲಿಪೂರಣರಾಗಿರಲಾರೆವು
ಅದರೆ, ನಾವು ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಫಲಕ್ಕೆ ನಾವು ನಂಜಗನ್ತರಾಗಿರಬಹುದು. ನಾವು
ಹೃತಿದಿನ ನಂಜಗನ್ತರಾಗಿರುವಾಗ, ಯಾವ ದಿನ ತ್ರಿಷ್ಣನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವನೆಂಬುದು
ನಂಬಂದಿಹಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹರಲೋಕದ “ಹೃಸಿದ್ದಿಯ ಘನತೆಯು” ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು
ಜೀವಿಸಿದ ಜಿತ್ತೆಯಲ್ಲಿಯ ಮಹಾ ದೇವಜನರನ್ನು ತೋಲಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದು ಸ್ವಾಷ್ಟ
ವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು - ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಸ್ವಗೌರವ,
ನಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ತಲಾಂತು, ಯಶಸ್ವಿ - ಗಮನಿಸಿಲ. ನಾವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರ
ಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಎಂದೂ ಆಜ್ಞಾಹಿನಿಪಾಲ್ಯ, ಅದರೆ ಅತನು ನಂಜಗಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು
ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ಸಮಾಂತರ ನಾಮುಧ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ; ಅತನು
ಸಮಾಂತರ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ - ಕೇವಲ ನಂಜಗಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.
ಕೇಗೆಲೇ ನಿಂತು ನಂಜಗನ್ತರಾಗಿರುವಿರೋ?

ಜೀವನವು ಏನಾಗಿರುವುದೋ ಅಂಥ ನಂಜಕೆಯಾಗಿದೆ

ನಂಜಕೆಯು ಅಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡದಷ್ಟು, ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಅದೇನಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದೇನು
ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಜಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ತಿಜದಿರಲ, ತಿಜಯದೇ
ಇರಲ ನಾವೆಲ್ಲರೂ “ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯಂದ” ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಹೃತಿಯೋಂದು
ಬಿಜಾರವು, ಹೃತಿಯೋಂದು ಕಾಯಂವು ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಹೃದಶಿಂಹಸುತ್ತದೆ.
ನಂಜಕೆಯು ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿರುವುದು; ಜೀವನವು ನಂಜಕೆಯಾಗಿರುವುದು. ಮನುಷ್ಯನು
ಏನು ನಂಬುವನೋ ಅಡಾಗಿರುವನು. “ನನ್ನ ನಂಜಕೆಗೆ ತಕ್ಷಣತೆ ನಾನು ಜೀವಿ
ನುವದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೆಲವರು ತೋಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೌದು, ನಿನೊ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇ!
ನೋಲು ನಿನ್ನ ನಂಜಕೆಯಾಗಿರುವುದು. ನಿನು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸುವಿಯೋ, ಹಾಗೆ ನಿನು

ನಂಬುತ್ತೇ. ನಾವು ನಂಬುವಂಥದ್ದು ನಾವು ಮಾಡುವಂಥದ್ದನ್ನು ಸಿಫರಲನುತ್ತದೆ. ಸಿನ್ನ ನಂಜಕೆಗಳು ಸಿನ್ನ ನಡತೆಯನ್ನು ಸಿಫರಲನದಿದ್ದರೆ, ನಂಜಕೆಗಳು ಯಾಕೆ ಇರಬೇಕು? ನಂಜಕೆಯು “ನಂಬುವದರಲ್ಲ ನಂಬುವುದು” ಅಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ನಂಜಕೆಗೆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶಬಿಡೆ. ಸಿಇವು ಯಾರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನಂಬುತ್ತೀಲಿ. “ನಂಬುವದರಲ್ಲ ನಂಬುವುದು” ಮ್ಯಾಜಿಕ್, ಮೂಡಣನಂಜಕೆ, ಮೂಲ್ವಿತನವಾಗಿದೆ. ನಂಜಕೆಯು ಮಾತ್ರವೇ ರಚಿಸುವದಿಲ್ಲ; ದೇವರು ರಚಿಸುತ್ತಾನೆ! ನಂಜಕೆಯು ದೇವರನ್ನು ನಂಬುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯನ ನಂಜಕೆಯು ದೇವರ ಶಕ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಲಪುಷ್ಟದ್ವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂದು ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಬೇಕಾಳ್ಳಬೇಡ, ಬಲ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯು ವಿಶ್ವಾಸಿಯಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ, ಉದ್ದೇಶಿತ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು. ನಂಜಕೆಯು ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಶಾಂನಾಹಂ ವಾದದ್ವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಹೇಳುವ ಮತ್ತು ಮಾಡುವ ತತ್ತವೆಯಂದು ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯಂದ ಹಲಿಣಾಮನೊಳ್ಳುವುದು. ರೋಡಿನ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಬದಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ವಾಹನ ವನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತೇವೆ? ಯಾಕೆಂದರೆ ಕಾನೂನಿನ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲ ಮತ್ತು ರೋಡಿನ ತಪ್ಪಾದ ಬಿಡಿಯಲ್ಲ ವಾಹನ ಜಾಸುವದರ ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲ ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ! ನಾವು ತಲಾಂತನಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲ, ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಯಲ್ಲ, ಜನರಲ್ಲ, ಭಬಿಷ್ಯದಲ್ಲ, ಹಣದಲ್ಲ, ಯಶಸ್ವಿನಲ್ಲ, ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲ, “ರಾಜಕೀಯ ನಲಯಾಗಿರುವಿಕೆಯಲ್ಲ,” ನಂತಹ ತಿಯಲ್ಲ, ಶುಖ್ಯಂಬದಲ್ಲ, ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲ, ಆಹಾರದಲ್ಲ, ವ್ಯಾಯಾಮದಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಧ್ವಜದಲ್ಲ, ಜರ್ಲತ್ಯೆಯಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆಯ ತನದಲ್ಲ, ಘೂಮಾಟಕತೆಯಲ್ಲ, ಗೌರವದಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕ ನಂಗತಿಗಳಲ್ಲ ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ: ನಾವು ವೈದ್ಯರನ್ನು ನಂಬುವದಲಿಂದ ಜಿತ್ತೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಶತ್ರು ಜಿತ್ತೆಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ವಿಮಾನ ಜಾಲಕರನ್ನು ನಂಬುವದಲಿಂದ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲ ಶಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ವಿಶ್ವಾಸವು ನಮ್ಮನ್ನು (ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ಯಾವಕರನ್ನು) ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಸಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ವಿಜಿತವಾಗಿ ಬೋಜಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ಬಿಜಿತವಾದ ಅಡುಪು ದಿನಸುವುದು ಯಾಕೆ? ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ, ತಮಾಣಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಬಿಶ್ವಯವಂತ ಗುಂಪುಗಳ ಒತ್ತಡವೂ ಹೌಡರ ಮೇಲೆ ಹಲಿಣಾಮ ಮಾಡುತ್ತದೆ. “ನಾವು ಮೆಚ್ಚಿದ ಜನರನ್ನು ಮೂಲಿಸಿಸ್ತಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಲ್ಲಿದ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರದೆ ಇರಬೇಕಾದಪುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಯಾರೋಣ ಬಂಧು ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ನಾಲಿದಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಇದ್ದೇವೆ? ಯಾಕಂದರೆ ನಮಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ನ್ಯಾನ್ಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಾವು ನಂಜದೆವು. ವಾರಗಳ ವರೆಗೆ, ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ, ಹಂಡಾಯದ ಘಟನೆಗಳಾಗಿ ಟಕೇ ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಂತ್ತು ಜಲನ ಜಿತ್ತಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ರೋಕ್ ಕೊನ್ಸರ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಟಕೇಮು ರಳಣ್ಯ ಹಡೆಯಲು ಹೊರಗೆ ಜಡಾರ ಜಡಬೆಳಕು. ಯಾಕಂದರೆ ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ ವಿಷಯಾದ ನಂಜಕೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ನಾಬೇಳ್ರೂ ನಂಬುತ್ತೇವೆ - ಅದರೆ ಯಾರಲ್ಲ? ನಾವು ಯಾವುದರಲ್ಲ ನಂಬುತ್ತೇವೆ? ನಾವು ಏನನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಯಾಕೆ ನಂಬುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವದರ ಅಗತ್ಯತೆಯಾದೆ.

ನಾವು ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವ ನಂಗತಿಗಳಲ್ಲ ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ನಿಇವು ತಿಳಿಯದೇ

ಇರುವಂಥದ್ದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಹುದು. ನಮ್ಮ ನಂತ್ರಾತಿಯ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಯೋಜಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜೀವೀಯ ಸಲಯಾಗಿರುವಿಕೆಯ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. “ಅದುದಲಿಂದ ನಂಜಕೆಯ ಕೇಳುವದಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೇಳುವಿಕೆಯ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ” (ರೋಮಾತ್ಪುರ 10:17) ಎಂದು ಹಲ್ಲಬ್ಧ ಬರಹಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯು ತಪ್ಪಾದ ಮೂಲದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ: ಇದು ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮೂಲವಾಗಿರುವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾವು ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವ ನಂಗತಿಗಳಲ್ಲ ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಮಾದರ ತಪ್ಪಾಗಳಿಂದ ಯಾವನು ತನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡಕೊಳ್ಳುವನು, ಬುತ್ತಿಬುಲಿದ ಭಾರವು ಶ್ಲಘನಾಗಿರುವನು, ಇಲ್ಲಂದೆ ತನ್ನ ಪ್ರೇರಣ ಅಷ್ಟಂತಹ ಮಿಲ್ಲಾಯವನು? ನಾವೇ ನಮ್ಮ ಅತಿಳಿಷ್ಟ ವೈಲಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಂಜಗತ್ತನಾಗಿರುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮತಾಂಥನಾಗಿರುವುದು ನುಲಭಿಂಬಾಗಿದೆ. ನಂಜಕೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು. ತಾವು ಕೆಷ್ಟಪ್ರಾ ಎಂದು ತಿಳಿದಕೊಂಡ ಜನಲಿಂದ ಪರಿಶಾಳಿತ ತಂಜಕೊಂಡಿರುವುದು; ತಾವು ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವ ಜನಲಿಂದ ನರಕವು ತಂಜ ಹೋಗುವುದು.

ನಾವು ಇನ್ನೂ ತಿಳಿಯಿದಿರುವಂಥದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವೆಂದು ಯೋಜಿಸುವ ನಂಗತಿಗಳಲ್ಲ ನಾವು ನಂಬುವೆನ್ನು. ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಏನನ್ನು ತಿಳಿದಿರಲ್ಲ, ಅದರೆ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ತ್ವರಿತೆಯಾಂದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವರು ಎಂದು ನಂತ್ರಾತಿಯು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಿಂದಿಸ್ತ್ವ ಮೂಲವರಾಗಬಹುದಲ್ಲವೇ? ನಮ್ಮ ಕನಸಿನ ರಾಜ್ಯದ ಇಷ್ಟತ್ತನೇಯ ಶತಮಾನವು ಅದು ಕ್ಷಾರಂಭಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ - ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಷ್ಟದ್ವಾಗಿ ಅಂತ್ಯಗೊಂಡಿತು. ಎಲ್ಲ ಉತ್ತರಗಳು ತಮ್ಮಿಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವರಲ್ಲ ಅವು ಇರುವದಿಲ್ಲ!

ನಾವು ನಂಬುವಂತೆ ನಾವಿರುವದಲಿಂದ, ನಾವು ಅವಸರದಿಂದ ನಾವು ನಂಬುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನಂತ್ರಾತಿಯು ಅತಿಶಯಾಗಿ ಅಂತದ್ವಾರ್ಣಿ, ಯೋಗೀರಹನ್ಯ, ಮನೋಭಿಜ್ಞಾನ, ಭಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣದ ವಾಸಿಯಾಗುವಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಜಸಿಯತ್ತದೆ. ಈ ಹಲಹಾರಗಳ ಕೆಷ್ಟ ಬಿಷಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಷ್ಟವುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. “ಜಿಸಿಯಾದ ಹಾಲಹೋಗುವ ಧೂಳಿಕಣಗಳು” ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿರಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನಾಶನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನಾಗಿ ಅಹಾರ ಉಳಿಂಬಿದೇ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನ್ನು. ನಾವು ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. “ಅದು ಒಳ್ಳೆಯಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದು ಒಳ್ಳೆಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸಬಹುದು, ಅದರೆ ಅದು ಒಂದು ತಕ್ಷಣ ನಂಜಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಿಂದಿಸೆಂದೂ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ತಕ್ಷಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಲ್ಲ - ಒಂದು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನದ್ವಾರಾ ಬದಲಾಯಿಸಿಲ್ಲ. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಂಜಕೆಯು ಅತೀಯಾದ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ನಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ನಂಜಕೆಯು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವೂ ಕಾಗೂ ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವೂ ಎರಡೂ ಆಗಿದೆ. ನಂಜಕೆಯು ಜನರು ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಜಿಬಿಸುವರು.

ಅದುದಲಿಂದ, ನತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಮಹಾ ಬೆಲೆಯು ಇಡಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು. “ನತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ನತ್ಯವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವದು” (ಯೋಹಾನ 4:32); “ನಾನೇ ಮಾರ್ಗವೂ ನತ್ಯವೂ ಜೀವವೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ; ನನ್ನ ಮೂಲಕ್ತಾಗಿ

ಹೊರತು ಯಾರು ತಂದೆಯ ಬಜೆಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ” (ಯೋಹಾನ 14:6). “ಹಲಹಳಾಂ ನತ್ಯ ಇರುವದಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ವಿಜಾರಣ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥದ್ವಾರಿದೆ! ಜೀವಿತವು ನತ್ಯದ ತಂತ್ರದಿಯ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು - ನತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಜೀವಿನಲ್ಲಿಡತಕ್ಕದ್ದು. ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವು ನತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಾಗಿದೆ. “ನತ್ಯವನ್ನು... ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾರಿಜಡಬೇಕು” (ಜ್ಞಾನೋಳಿ 23:23). ನಮಾಜವು ನತ್ಯದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ನತ್ಯವು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ವಿಶ್ವಾಸವು “ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ಭಾರವನ್ನು ನೀವು ಹಾಕುವಂಥದ್ದಾಗಿರಬೇಕು.” ನತ್ಯವು ಮಾತ್ರವೇ ಅಹಂತೆಯಿಂದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಾಸವು “ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲ” ಇರುವದಿಲ್ಲ; ವಿಶ್ವಾಸವು ನತ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಾಸದ ತಿರುಳು ಪೂರಣವಾದ ನಂಜಕೆಯಾಂದಿಗೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಸವು ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ; ಉತ್ತರಗಳಲ್ಲದೇ ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಂಜಕೆಯ ನಮಗೆ ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಾಸದ ಜೀವಿತವು ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ನಂಹಾದಿಸುವದಿಲ್ಲ; ಅದು ನಿತ್ಯಜೀವಂಪಾಗಿರುತ್ತದೆ ಶ್ರೀ ದಿನ ಸಿನಗೆ ಸುಧಾರೆಯನ್ನು ತಂಗಿಸಿಕೊಂಡು. ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ತಂಗಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ನಂಬಿ! ವಿಶ್ವಾಸ ಅಂದರೆ ಬೇರಾಪುದನ್ನಲ್ಲ ಅದರೆ ನೀನು ದೇವರನ್ನು ಬಯಸುವ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಾಸದಂತೆ ಯಾವುದೂ ದೇವಜನರ ಜೀವಿತಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಶೈಫಾಪನ್ಹೆಗೆ ತರುವದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೇ ನೀನು ನಂಜಗಸ್ತನಾಗಿರಲಾಲ. ನಮ್ಮನೇ ಅನುದಿನಪೂರ್ವ ನಂಜಗಸ್ತನಾಗಿರು.

ಯೋಹೆನ್‌ವಾದ ಶ್ರಮದಾಲ್ಲಿ, ನಮಗೆ ಘಟನೆಗಳೂ, ನಂಜಕೆಯೂ ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಘಟನೆಗಳು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕಿಂತ ಚೊಡಲು ಬರುತ್ತವೆ, ವಿಶ್ವಾಸವು ಭಾವನೆಗಳಿಂತ ಮೊದಲು ಬರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಾಸದ ಉದ್ದೇಶವು ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ, ಅದರೆ ಭಾವಿಸುವದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ನೀವು “ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಭಾವಿಸುವದಿಲ್ಲ.” ನಂಜಕೆಯ ಘಟನೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿಶ್ವಾಸದನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತ ವಾಗಿಡುತ್ತದೆ. ಭಾವನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕಲಿಸಲು ನಂಜಕೆಯು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯಾಗಿ, ನಂಜಕೆ ಮತ್ತು ಭಾವನೆ ಕಟ್ಟಕೊಳ್ಳಬಹುತ್ತದೆ. ಕುಮಂಬದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕಲಿಸಬೇಡ; ದೇವರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕಲಿಸಿ! ಕುಮಂಬವು ಎಂದೂ ಬಿಗ್ರಹಿಸಬಾಗುತ್ತದೆ. ನಂಜಕೆಯ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮೇಲೆ ಆತನನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಆಯೋಹ್ಯಕರ ನಂಜಕೆಯಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೇ ಅನಾಯೋಹ್ಯಕರ ನಂಜಕೆಯಿದೆಯೋ?

ವಿಶ್ವಾಸವು ನಂಬಿತ್ವದ್ದು

ನಂಜಕೆಯ ಮಾನಸಿಕ ಒಟ್ಟಿಗೆ, ಪೂರಣ ಹೃದಯದ ನಂಜಕೆ, ನಂಹಳಾಂ ವಿಧೇಯತೆಯಾಗಿದೆ. ದೇವರು ಹೇಗೆ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ್ದಾಗಿ ಒಳ್ಳಿಯವನೂ ಅಗಿರವನೆಂದು ನಾವು ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಡುವೆಂಬು. ನಾವು ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರನ್ನು ತಿಖಿದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಹಾಽ ಮಾಡುತ್ತಿರಿಷಿಲ್ಲ. ದೇವರು ದೇವರಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರಾಗಿರುತ್ತಾನೆ! ನಂಬಿತ್ವದಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮಾನವತೆಯನ್ನು ಕೇಳಬಾನ್ನೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಹಾಽದಲ್ಲಿ ಕೆಳಿದ್ದಾನೆ, ನಹಾಯಿಹಿನನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ನರಕಕ್ಕೆ ದಂಡಿನಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆತ್ಮಕರೆಯ ತಿರುಳು ಅವಲಂಭನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಹಾಯಿಕ್ಕಾಗಿ,

ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಹೇರಿಗೆ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು. ನಂಬುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ, ಅವನು ನಂಬಲಾರನು. ಆದುದಲಿಂದಲೇ ಕೆಲವು ಸಲ ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗೆ ಈನ್ನು ಶ್ರೀನೃಸಿಗೆ ನಮಹಿಂಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ತಿಖದಿರುವದನ್ನು ನಂಬುವುದು ಮತ್ತು ಮಾಡುವುದು ನುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಂಜಕೆಯು “ಪ್ರವಹಾರದ ವಿಷಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.” ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಂಜಕೆಯು ನಮಹಂಸಣಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಂಜಕೆಗೆ ತನ್ನಕ್ಷಮೆ ಅಹಂತೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ!

ನಂಜಕೆಯಾಗಿ ನಂಬುವುದು ಅಂದರೆ ಶ್ರವಿತಯಾಗಿ ಕೇವಲ ಅರ್ಥಕೆಲಾಡುವಂಥದ್ದರಿಳಿ ಮುಂದಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿನುವುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಯೋಜಿಸಿಲ! ಭಾನುವಾರದಂದು ಏನು ನಂಬಬಿನುವುದೆಂಬುದನ್ನು (ಪುನರುತ್ತಾನ) ಶಿಶ್ಯರು ತಿಖಿದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಶುತ್ತವಾರವನ್ನು (ಶಿಲಬಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಡುವದನ್ನು) ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನಾಕನ ಮುಖಾಂತರ ಭವಿಷ್ಯವು ನೇರವೇಯವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ತಿಖಿದಿದ್ದಿಂದ ಅಭಿಹಾಮನು ಇನಾಕನನ್ನು ಜಮ್ಮುಕೊಡಲು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. “ದೇವರೇ, ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ನಿನು ಹೇಳಿರುಬಿ. ವಿಧೇಯನಾಗುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲನ” ಎಂದು ಅಭಿಹಾಮನು ನಿಷ್ಠಾಯಾಗಿ ಯೋಜಿಸುತ್ತಿರ ಬಹುದು. “ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪವೇನು. ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಜೀವಿನುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಿನ್ನ ಕೆಲನ” ಎಂದೂ ಹೇಳಿರಬಹುದು (ಅದಿಕಾರಂ 22; ಇತ್ಯಾಯ 11). ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾನವಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಖಿಯಾಗಿ ನಮಗೆ ನುಲಭವಾಗಿದೆ. ಅದಿರಾ, ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನು ಅಷ್ಟು ಜಿಂತೆಯಿಷ್ಟುವನಾಗಿದ್ದೀ? ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೋಡುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಅಲ್ಪತೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾನದ ಕೊರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ನಮ್ಮ ಸೇಳಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲವೇ? ನಾವು ಇರುವಂಥದ್ದು ಯಾವಾಗಲೂ ನಾಬಿರ ಬೇಕಾದದ್ದರೆಯಾಗಿದೆ ಹೇಳಿರಾಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, “ಅಲ್ಲ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ!” ಎಂದು ತಿನ್ನನು ಹೇಳತ್ತಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 6:30) ಮತ್ತು ಆತಸಿಗೆ ನಾವು “ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾನವನ್ನು ಹೇಳಿಸು!” ಎಂದು ಹೇಳತ್ತೇವೆ (ಲಾಕ 17:5) ದೇವರನ್ನು ನಂಬಬಹುದೋ? ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಂಬುತ್ತೇನೋ? ನಂಜಕೆಯು ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ: ಶ್ರವಿಯಾಂದು ಕ್ಷಣಿಪು ದೇವರ ದೇವಲಿಂದ ಬಂದ ಶ್ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ನಂಜಕೆಯಾಗಿ - ಇಂದು ಜೀವಿಸಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ.

ನಂಜಕೆಯು ಅನಾಧ್ಯವಾದದ್ದರಿಳಿ ವಿಶ್ವಾಸಿನುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ನರಜವಾದ ಮಗುಬಿನಂತಿರುವ ನಂಜಕೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯಾಗಿ. ನಾಂತಾಕ್ಷಾನನಲ್ಲಿ ನಂಬುವದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನಮಸ್ಕಾರದ ನಂಬಸ್ಯೇಯಾಗಿರುತ್ತಿರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅನಾಧ್ಯವಾದದ್ದರಿಳಿ ನಂಬುವದಕ್ಕೆ ಬಾಳಿಭಾವದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಬಾಳಿಭಾವದಿಂದಿರುವದಲಿಂದ ಇನ್ನು ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ನಾಧ್ಯವಾದವುಗಳ ದೇವರು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರುತ್ತೇ ಅನಾಧ್ಯಗಳ ದೇವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 19:26). ಹೇಳುವುದು ನೀಣತ ಹೇಳಿ ನಡೆದನು, ಆದರೆ ಆಗ ಅವನು ಮುಖಗಳಿಗೆ ನಿತ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲಿನೆಂದು ಅವನು ನಂಬಿಲ್ಲ! ದೇವರು ತನ್ನ ಬಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಿಲ್ಲ, ನಂಜಕೆಯು ಸೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

ನಂಶಯಕ್ಕೆ ಬಡಲಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಮುಖಗಪಕ್ಕೆ ಶುರಂಭಿಸಿದನು.

ಅನಾಧ್ಯವಾದದ್ವರಿಳ್ಳ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಜೀವದಲ್ಲ ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಜೀವವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾಗರವು ಭೂಬಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಜದ್ವಹೋಗಬಾರದು? ನಿರು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ನಮಹಾತ್ಮಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಭೂಬಿಯ ಮೇಲೆ ನಾವೆಲ್ಲಯೇ ನಿಲ್ಲಿಲ (ದಕ್ಷಿಣ ಬದಿಯಲ್ಲ ನಿಂತರೂ) ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಭೂಬಿಯ ಮೇಲ್ಲಡೆಯಲ್ಲ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಮಾತ್ರ ಜೀವಿಯ ಹೋಲದಲ್ಲ ಚೋಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಇಡಬಹುದು? ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ವೇಳೆ - ಬಹಳ ಶ್ರಯತ್ವದಿಂದ ಒಂದು ಚೋಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ - ಅದು ಚೋಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಲಮಾಡಲಾರದು. 747 (ಜಂಬೋಜೆಂಬ್ರ) ಹೇಗೆ ಹಾರುತ್ತದೆ? ಜೀವವು ಜಂಬಿ ನಲು ಹೇಗೆ ನಾಯುತ್ತದೆ? ನಷ್ಟು ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿನ ಬಲ್ಲಾತನು ಪುಸಯತ್ತಾನೇಂಬ ನಬಲ್ಲನು! ನಂಜಕೆಯಿಷ್ಟೆ ಜನರು ದೇವರು ರೂಪಿಸಿದ, ಕಟ್ಟಿದವನು ಆಗಿರುವ ಪರಂಭಾಕ್ರಮಿ ಸೋಂಡುವರು (ಇಜ್ಯಾಯ 11:10). ವಿಶ್ವಾಸದ ಶ್ರಾಂಕನೇಯ ಪರವರ್ತಗಳನ್ನು ಜಾಪನಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಯೀಸುವು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 17:20; 1 ಕೆಲಿಂಥ 13:2). ಅತನು ಸ್ವರಂಭಾಧ್ಯ ಕರಾದ ಹೋಲಾರ್ಪಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ವಿಷಯವು “ಪರವರ್ತಗಳನ್ನು ಜಾಪನುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು” ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ; ವಿಷಯವು “ನನ್ನನ್ನು ಜಾಪನುವುದು” ಆಗಿದೆ. ದೇವರು ಬದಲಾಯನಬಲ್ಲನು, ರಚಿಸಬಲ್ಲನು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಲ್ಲನು!

ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ವಿಶ್ವಾಸವು ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಾಸವು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ. ವರದಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲ ಕೃತ್ಯಾಹಿಂದಿಂದಲು ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಗಂಡಾರ್ಥಕ್ಕಿಷ್ಟಪ್ಪಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅಭ್ಯರಾಮನು ಇನಾಕನನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಚೋದಲು ಇಷ್ಟಾಯೀಲನನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಳಾಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮದು “ನಂಜಕೆಯ ಬಲ,” ಆದರೆ “ಜಿತ್ತದ ಬಲ” ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಶಿಲಾಬೇರು ಬಳಿಯಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ನಾಹನ ಮಾಡಿದನು; ನಂಜಕೆಯಂದ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೋಂದರ ನಾಹನ ಮಾಡುವೆವು. ನಂಜಕೆಯು ನಂಶಯಕ್ಕೆ ಎಡಕೊಂಡುವದೆಂದೂ ಇದರ ಅಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವುದು ಬೇಲೆಯಲ್ಲದ್ದಾಗಿದೆ. ಈರುಡು ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿಯತ್ತಿಂತ ಹಾಮಾಡಿಕರಾದ ನಂಶಯದಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ. ನಾನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಯೋಹಾನಸಿಗೆ ಅವನ ನಂಶಯಗಳ ಇದ್ದವು (ಮತ್ತಾಯ 11:3). ನಿಂತು ನಿಮ್ಮ ನಂಜಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಂಶಯ ಪಡಬಹುದು, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಂಶಯಗಳನ್ನು ಎಂದೂ ನಂಬಬೇಡಿಲಿ! ವಿಶ್ವಾಸದ ವಿರೋಧವು ನಂಶಯವಲ್ಲ - ಅದು ಅಭಿಷ್ಠಾನ ವಾಗಿದೆ (ಇಜ್ಯಾಯ 3:7-19). ಕೆಲವೋಂದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರತಿಯೋಂದನ್ನೂ ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ನಂಶಯಗಳದ್ವರಿಂದ ನಾನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಯೋಹಾನನ ಬಗ್ಗೆ ಯೀಸುವು ಅರ್ಥಕ್ಕ ವಾದ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿನು: “... ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿದವರೇಂದರೆ ನಾನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಯೋಹಾನ ಸಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವನು ಎಡ್ಡಿಲ್ಲ! ...” (ಮತ್ತಾಯ 11:7-11). ತನ್ನಲ್ಲ ನಿಸಿತೆಯಲ್ಲದ ವಿಶ್ವಾಸವು ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿರಲಾರದು. ದೇವರಲ್ಲದೆ ಜೀವಿನಲು ಮತ್ತು ನಾಯಲು ಶಯಿತ್ತಿನುವುದು ಅವಾಯಕಾಲಯಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದನಾನ್ನಿಡರೂ ನಿಂತು ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೆ ಕೆಂಡು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ನಿಂತು ಪ್ರತಿಯೋಂದನ್ನೂ ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕಿಂಡು ಮಾಡುವಿಲ. ತೈನ್ಯರು ಪ್ರತಿದಿನ “ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ನಲಯಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವರು” ವಿಶ್ವಾಸವು ಹಲವರಣವಾದ ಹಲವರಗಳ ವಾಗ್ನನವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಎಂದೂ ತ್ಯಜಿಸಿದ

ಇಲ್ಲವೇ ಕೈಜಿಡದ ನಮ್ಮ ದೇವರಳ್ಲ ನಂಜಕೆಯಾಡುತ್ತದೆ (ಅಜ್ಞಾಯ 13:5).

ನಂಜಕೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ

ಹದದ ಯಾವುದೇ ಸಿರಾಹಣೆಯಿಲ್ಲ “ನಂಜಕೆ”ಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇವರು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ: ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನಾಗಿರಲು ಯೇಸುವಿಗಾಗಿ ಅತನ ಯೇಜನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಸ್ಥ ಬೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಂಜಕೆಯ ಬಲವುಛ್ಯಾದ್ಯ. ಬಿಧೇಯವಾದದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. “ಕೃತಿಗಳಲ್ಲದ ನಂಜಕೆಯ ನತ್ತು ಹೋಲದ್ದಾಗಿದೆ” (ಯಾಕೆಣಬ 2:17-26). ಅಜ್ಞಾಯ 11ರಳ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಬಿಳನು ಬೈಬಿಲನ ಹಾತೆಚಲ್ಲ - ಬಿಳನು ನಂಜಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಂಜಕೆಯ ಇನ್ನುತ್ತೆ ಮಾಡಿತು. ಹಾಪಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು ಒಟ್ಟೀಯತನವಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಂಜಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಲೀಟಿಯಳ್ಲಿ, ಹಾಪದ ತಿರುತ್ತ ದುರ್ಗಂಧಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಭಿಶ್ವಾಸವಾಗಿದೆ, ಕೈಸ್ತರಲ್ಲದವರನ್ನು ಕೈಸ್ತರಂತೆ ಜೀವಿಸಲು ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಲ್ಲ ನಮ್ಮ ನೋಲುವಿಕೆಯನ್ನು ಇದು ಬಿವಲನುತ್ತದೆ. ನಂಜಕೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ! ನಾವು “ನಂಜಕೆಯ ಕೇಲನದವರಾಗಿರತಕ್ಕಾದ್ದು.” “ನಂಜಕೆಯ ಕಾರ್ಯ ಗರ್ಜನ್ನು” ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ: “ಕಾನೂನಿನ ಕಾರ್ಯ ಗರ್ಜನ್ನಲ್ಲ” ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ನಂಜಕೆಯ ಸಮಹಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿತ್ತದೆ (ಲಂಕ 6:46; ಯೋಹಾನ 14:15). ನಂಜಕೆಯ ಕೇವಲ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ: “ಆದರೆ ನಂಜಕೆಯಾದ್ದರಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಅನಾಧ್ಯ” (ಅಜ್ಞಾಯ 11:6).

ನಂಜಕೆಯ ಅನುದಿನವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಕೃಪೆಯ ಇಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಉಳಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಗಾಗಿ ದೇವರು ಎಂದೂ ಬಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ - ಈ ದಿನಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲ ಮನ್ಯಪು ಅನುದಿನವೂ ಕೂಡಿನಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ರಳ್ಳಿಸುವ ಪ್ರೀತಿ, ಜೀವಿಸುವ ಪ್ರೀತಿ ಅನುದಿನದ್ವಾಗಿದೆ. ನಂಜಕೆಯನ್ನು ನಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಡಲು ಇಲ್ಲವೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಹೋಗುವುದು ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ತೈಸ್ತ ಜೀವಿತಪು ಯಾವಾಗಲೂ ನುಲಭಪಾದದ್ದು ನಂತಿಳಂಜಪುಷ್ಟಿದ್ದು ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದು ಬಲಹಿಂಸಲಿಗಾಗಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಗಳಿಜಾಗೊಂಡ ತಂದೆಯಂತೆ, “ನಂಬುತ್ತೇನೆ, ನನಗೆ ನಂಜಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ನಹಾಯಿಸಾಡು” (ಮಾರ್ಕ 9:23, 24) ಎಂದು ಕಾಗಿದಂತೆ ಕಾಗುವೆವು. “ವಿನೇ ಆಗಣ, ದೇವರೇ ನಾನು ನಿನ್ನಪನು!” ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುವೆವು.

ಬ್ರಹ್ಮಿ, ನಿನ್ನರಿಗೆ ನಡೆಯಿರಿ.

ಉಪನಿಷತ್ತಿ

1, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 16, 17-19, 23-28, 31, 32, 33, 37, 38, 40 ಪಜನಗರ್ಜನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನೋಡಿ.